

Prezes
Państwowego
Gospodarstwa Wodnego
Wody Polskie
KWT.70.327.2023

Decyzja niniejsza stała się ostateczna
z dniem 15 kwietnia 2024 r.

Z UP. DYREKTORA

Radostaw Jagodziński
ZASTĘPCA DYREKTORA

- Zakład Wodociągów i Kanalizacji Sp. z o.o. w Łodzi
- Prezydent Miasta Łodzi
- Burmistrz Konstancyna Łódzkiego
- Burmistrz Aleksandrowa Łódzkiego
- Prezydent Miasta Zgierza
- Wójt Gminy Nowosolna
- Wójt Gminy Brójce
- Wójt Gminy Andrespol

DECYZJA

Na podstawie art. 24b, art. 24c oraz art. 27c ustawy z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (Dz. U. z 2023 r. poz. 537, zwanej dalej „uzzwoś”), w związku z art. 104 i art. 138 § 1 pkt 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2023 r. poz. 775, zwanej dalej „Kpa”),

po rozpatrzeniu

odwołania z dnia 8 grudnia 2023 r., wniesionego przez Zakład Wodociągów i Kanalizacji Sp. z o.o. w Łodzi, od decyzji Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Poznaniu PGW Wody Polskie z dnia 24 listopada 2023 r., PO.RZT.70.45.2022/D4/FK, odmawiającej zatwierdzenia taryfy za zbiorowe zaopatrzenie w wodę i zbiorowe odprowadzanie ścieków na okres 3 lat na terenie miasta Łódź oraz części gminy Konstancynów Łódzki, gminy Aleksandrów Łódzki, miasta Zgierz, gminy Nowosolna, gminy Brójce, gminy Andrespol, przedłożonej wnioskiem z dnia 1 września 2023 r. przez Zakład Wodociągów i Kanalizacji Sp. z o.o. w Łodzi oraz nakładającej na Zakład Wodociągów i Kanalizacji Sp. z o.o. w Łodzi obowiązek przedłożenia, w terminie 60 dni od daty doręczenia decyzji, poprawionego projektu taryfy i uzasadnienia,

- uchylam zaskarżoną decyzję w całości oraz
- zatwierdzam taryfę za zbiorowe zaopatrzenie w wodę i zbiorowe odprowadzanie ścieków na terenie obsługiwanych systemem wodociągowo-kanalizacyjnym Zakładu Wodociągów i Kanalizacji Sp. z o.o. w Łodzi, tj. gminy Miasto Łódź oraz części: gminy Konstancynów Łódzki, gminy Aleksandrów Łódzki, miasta Zgierz, gminy Nowosolna, gminy Brójce i gminy Andrespol, na okres 3 lat.

Taryfa stanowi załącznik do niniejszej decyzji oraz jej integralną część.

Niniejsza decyzja podlega opłacie, o której mowa w art. 24d uzzwoś. Opłatę w wysokości 658,99 zł (słownie: sześćset pięćdziesiąt osiem złotych 99/100) należy uiścić na rachunek bankowy organu regulacyjnego – Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Poznaniu Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie – nr 61 1130 1017 0020 1510 6720 0022 w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja stała się ostateczna.

UZASADNIENIE

Obowiązująca taryfa za zbiorowe odprowadzanie ścieków na terenie gminy Miasto Łódź oraz części: gminy Konstantynów Łódzki, gminy Aleksandrów Łódzki, miasta Zgierz, gminy Nowosolna, gminy Brójce i gminy Andrespol, pokrywającym się z obszarem obsługiwany systemem wodociągowo-kanalizacyjnym Zakładu Wodociągów i Kanalizacji Sp. z o.o. w Łodzi (dalej „Przedsiębiorstwo”, „Strona”, „Spółka” lub „Wnioskodawca”), została zatwierdzona na wniosek Spółki na okres 3 lat, decyzją Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Poznaniu Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie (dalej „Dyrektor RZGW”, „regulator”, „organ regulacyjny” lub „organ I instancji”) z dnia 10 maja 2018 r., PO.RET.070.98.2.2018.ZG. Taryfa obowiązuje od 13 czerwca 2018 r.

W wykonaniu obowiązku określonego w art. 24b ust. 2 uzwos, Przedsiębiorstwo zwróciło się do regulatora z wnioskiem o zatwierdzenie taryfy za zbiorowe zaopatrzenie w wodę i zbiorowe odprowadzanie ścieków na terenie obsługiwany systemem wodociągowo-kanalizacyjnym Przedsiębiorstwa, tj. gminy Miasto Łódź oraz części: gminy Konstantynów Łódzki, gminy Aleksandrów Łódzki, miasta Zgierz, gminy Nowosolna, gminy Brójce i gminy Andrespol, na okres 3 lat, jednakże organ I instancji, decyzją z dnia 4 maja 2021 r., PO.RZT.70.188.2021/D/PH, odmówił – na zasadzie art. 24c ust. 3 uzwos – zatwierdzenia taryfy oraz nałożył obowiązek poprawienia projektu taryfy i jej uzasadnienia, wskazując ich elementy wymagające poprawienia. W konsekwencji Strona w okresie późniejszym podejmowała jeszcze kilkukrotnie starania procesowe w celu uzyskania decyzji organu regulacyjnego o zatwierdzeniu taryfy za zbiorowe zaopatrzenie w wodę i zbiorowe odprowadzanie ścieków na wyżej wskazanym terenie obsługiwany systemem wodociągowo-kanalizacyjnym Przedsiębiorstwa i w tym celu przedkładała regulatorowi kolejne wnioski i związane z nimi wersje poprawionych projektów taryf, uzasadnień i załączników, jednakże za każdym razem Dyrektor RZGW dokonywał ich negatywnej oceny, weryfikacji i analizy, w zakresie wskazanym w art. 24c ust. 1 uzwos, i w efekcie odmawiał, w drodze decyzji, zatwierdzenia taryfy oraz nakładał na Stronę obowiązek poprawienia projektu taryfy i jej uzasadnienia, wskazując ich elementy wymagające poprawienia.

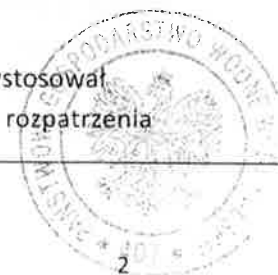
W szczególności, decyzją z dnia 7 lipca 2023 r., PO.RZT.70.45.2022/D3/FK, Dyrektor RZGW, po rozpatrzeniu wniosku Spółki z dnia 31 marca 2023 r., uzupełnionego w dniu 7 kwietnia 2023 r., odmówił zatwierdzenia taryfy za zbiorowe zaopatrzenie w wodę i zbiorowe odprowadzanie ścieków na okres 3 lat na terenie miasta Łódź oraz części gminy Konstantynów Łódzki, gminy Aleksandrów Łódzki, miasta Zgierz, gminy Nowosolna, gminy Brójce, gminy Andrespol, oraz nałożył na Zakład Wodociągów i Kanalizacji Sp. z o.o. w Łodzi obowiązek przedłożenia, w terminie 60 dni od daty doręczenia decyzji, poprawionego projektu taryfy i uzasadnienia w zakresie:

1. uzasadnienia i udokumentowania alokacji poszczególnych kosztów planowanych w czasie obowiązywania taryfy;
2. przeprowadzenia optymalizacji kosztów w celu ochrony odbiorców usług przed nadmiernym i nieuzasadnionym wzrostem cen i stawek opłat (§ 3 pkt 1 lit. b rozporządzenia taryfowego);
3. dostosowania wniosku do przepisu § 3 pkt 1 lit. e rozporządzenia taryfowego poprzez sporządzenie taryfy w sposób zapewniający łatwość obliczania i sprawdzania cen i stawek opłat.

Wykonując ww. decyzję, w dniu 1 września 2023 r. Spółka złożyła do organu regulacyjnego kolejny wniosek o zatwierdzenie taryfy w zakresie wyżej wskazanym i przedłożyła jednocześnie poprawiony projekt taryfy i poprawione uzasadnienie wraz z tabelami od A do I.

Pismem z dnia 8 września 2023 r. Spółka została wezwana do uzupełnienia braków formalnych wniosku, co wykonała w dniu 14 września 2023 r.

W dniach 22 września 2023 r., 18 października 2023 r. i 3 listopada 2023 r. organ I instancji wystosował do Strony wezwania do przedłożenia informacji i dokumentów niezbędnych do prawidłowego rozpatrzenia

jej podania. Spółka odpowiedziała pismami z dnia: 6 października 2023 r., 31 października 2023 r. i 16 listopada 2023 r., przedkładając m.in. nowy projekt taryfy, uzasadnienie i wymagane tabele (aktualne na dzień złożenia, tj. 31 października 2023 r.).

Pismem z dnia 18 października 2023 r. regulator wezwał również, będących stronami niniejszej sprawy, wóldarzy gmin do udzielenia stosownych wyjaśnień, jednakże tylko niektórzy z nich udzielili odpowiedzi (Prezydent Łodzi, Burmistrz Konstantynowa Łódzkiego i Burmistrz Aleksandrowa Łódzkiego).

W tym stanie rzeczy, pismem z dnia 17 listopada 2023 r., wypełniając obowiązek określony w art. 10 § 1 Kpa, organ regulacyjny powiadomił strony o zakończeniu postępowania administracyjnego i wyznaczył termin na ewentualne wypowiedzenie się co do zebranych w sprawie dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań. Jednocześnie, realizując obowiązek określony w art. 79a Kpa, regulator poinformował, że na dzień wysyłania informacji nie są spełnione (lub wykazane) przesłanki zależne od strony, co może skutkować wydaniem decyzji niezgodnej z żądaniem strony. Poinformowano przy tym Wnioskodawcę, że w wyżej wymienionym terminie może przedłożyć dodatkowe dowody celem wykazania spełnienia przesłanek uzasadniających wydanie decyzji zgodnej z żądaniem strony.

Wnioskodawca skorzystał z prawa wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań we wskazanym terminie i złożył dodatkowe wyjaśnienia w piśmie z dnia 22 listopada 2023 r.

Ostatecznie, po rozpatrzeniu sprawy, decyzją z dnia 24 listopada 2023 r., PO.RZT.70.45.2022/D4/FK, Dyrektor RZGW w Poznaniu odmówił zatwierdzenia taryfy za zbiorowe zaopatrzenie w wodę i zbiorowe odprowadzanie ścieków na okres 3 lat na terenie miasta Łódź oraz części gminy Konstantynów Łódzki, gminy Aleksandrów Łódzki, miasta Zgierz, gminy Nowosolna, gminy Brójce, gminy Andrespol, przedłożonej wnioskiem z dnia 1 września 2023 r. przez Zakład Wodociągów i Kanalizacji Sp. z o.o. w Łodzi oraz nałożył na Zakład Wodociągów i Kanalizacji Sp. z o.o. w Łodzi obowiązek przedłożenia, w terminie 60 dni od daty doręczenia decyzji, poprawionego projektu taryfy i uzasadnienia, o których mowa w art. 24b ust. 4 uzwos, w zakresie:

1. zweryfikowania amortyzacji lub odpisów umorzeniowych w planowanych niezbędnych przychodach w zakresie zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków w czasie obowiązywania taryfy;
2. przeprowadzenia optymalizacji kosztów w celu ochrony odbiorców usług przed nadmiernym i nieuzasadnionym wzrostem cen i stawek opłat (§ 3 pkt 1 lit. b rozporządzenia taryfowego);
3. dostosowania wniosku do przepisu § 3 pkt 1 lit. e rozporządzenia taryfowego poprzez sporządzenie taryfy w sposób zapewniający łatwość obliczania i sprawdzania cen i stawek opłat.

W uzasadnieniu organ I instancji wyjaśnił, że – jego zdaniem – na gruncie regulacji ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (tekst jednolity Dz. U. z 2021 r., poz. 1800), jak i ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (t.j. Dz. U. z 2023 r. poz. 120 ze zm.) nie ma zakazu obniżania stawek amortyzacyjnych w toku prowadzenia amortyzacji. W szczególności przepisy tej ostatniej ustawy dopuszczają możliwość obniżenia stawek amortyzacyjnych z uwagi na wydłużenie okresu ekonomicznej użyteczności środków trwałych, pomimo iż nie określają wysokości stawek amortyzacyjnych, a jedynie wskazują, jak należy określić ich wysokość. Podobnie ustawa ta nie precyzuje jak ma być określana ekonomiczna użyteczność środka trwałego. Okres ekonomicznej użyteczności środka trwałego należy ustalać więc na podstawie jego przewidywanej przydatności gospodarczej. Powyższe określa Krajowy Standard Rachunkowości nr 11 - Uchwała Nr 4/2017 Komitetu Standardów Rachunkowości z dnia 3 kwietnia 2017 r. w sprawie przyjęcia Krajowego Standardu Rachunkowości Nr 11 "Środki trwałe" (ogłoszona na podstawie Komunikatu Ministra Rozwoju i Finansów z dnia 25 maja 2017 r. w sprawie ogłoszenia uchwały Komitetu Standardów Rachunkowości w sprawie przyjęcia Krajowego Standardu

Rachunkowości Nr 11 "Środki trwałe" Dz.Urz.MRiF.2017.105). Spółka nie uwzględniła należycie odnoszącego się do stosowania okresów i stawek amortyzacji art. 32 ust. 3 ustawy o rachunkowości, który to wyraźnie stanowi, że poprawność stosowanych okresów i stawek amortyzacji środków trwałych powinna być przez jednostkę okresowo weryfikowana, powodując odpowiednią korektę dokonywanych w następnych latach obrotowych odpisów amortyzacyjnych. Brak jest zatem przepisów, które stanowiłby o zakazie zmian w zakresie amortyzacji stosowanej przez Spółkę polegających na wydłużeniu okresu amortyzacji i obniżeniu jej stawek, tym bardziej jeżeli przyjęty okres, jak to wyżej wykazano, nie odpowiada należycie okresowi ekonomicznej użyteczności środków trwałych w postaci urządzeń wodociągowo-kanalizacyjnych oraz wynikającemu z § 7 ust. 6 rozporządzenia taryfowego obowiązku uwzględnienia w niezbędnych przychodach oraz cenach i stawkach opłat stopniowo i w rozłożeniu w czasie kosztów wynikających z inwestycji modernizacyjno-rozwojowych, ochrony środowiska i korzystania z usług wodnych, ustalonych na podstawie wieloletniego planu rozwoju i modernizacji urządzeń wodociągowych i urządzeń kanalizacyjnych w okresie obrachunkowym poprzedzającym wprowadzenie nowej taryfy, z uwzględnieniem zmian wynikających z planu w latach obowiązywania nowej taryfy, obejmujących amortyzację środków trwałych powstałych w wyniku tychże inwestycji. Powyższe służy też opracowaniu taryfy w sposób zapewniający ochronę odbiorców usług przed nieuzasadnionym wzrostem cen i stawek opłat zgodnie z § 3 pkt 1 lit. b rozporządzenia taryfowego. W ocenie regulatora, stawkę amortyzacyjną można obniżyć zarówno do celów bilansowych, jak i podatkowych – przy ustalaniu stawek amortyzacyjnych należy mieć na uwadze okres efektywnej użyteczności środka trwałego. Tymczasem Spółka nie wykazała, aby przyjęty przez nią okres amortyzacji rzeczywiście odpowiadał okresowi ekonomicznej użyteczności środka trwałego, wyznaczonemu z należyтым uwzględnieniem wszystkich kryteriów, a przy tym realizowała wymóg wynikający z § 7 ust. 6 rozporządzenia taryfowego. Na tym tle, przesłanką uzasadniającą wydanie decyzji odmawiającej zatwierdzenia taryfy w przedmiotowej sprawie było sporządzenie jej niezgodnie z § 3 pkt 1 lit. b oraz e rozporządzenia taryfowego. W myśl przywołanych przepisów taryfa powinna zapewnić ochronę odbiorców usług przed nieuzasadnionym wzrostem cen i stawek opłat oraz być sporządzona w sposób zapewniający łatwość obliczania i sprawdzania cen i stawek opłat, zarówno przez organ regulacyjny, jak i odbiorcę usług. Dodatkowo, w ocenie organu regulacyjnego, Wnioskodawca nie zoptymalizował kosztów w taki sposób, aby zaprojektowana taryfa wypełniała zalecenia wskazane w treści przepisu § 3 pkt 1 lit. b rozporządzenia, gdyż ceny wzrastają w sposób nadmierny o 47 % w zakresie zbiorowego zaopatrzenia w wodę i o 28% w zakresie zbiorowego odprowadzania ścieków (wzrost cen między aktualnie obowiązującą ceną, a ceną w okresie od 25 do 36 miesiąca obowiązywania taryfy). Taryfa powinna zapewnić niezbędne przychody do utrzymania infrastruktury, ale także winna ochronić odbiorców usług przed nadmiernym wzrostem cen. Obowiązkiem Wnioskodawcy jest optymalizacja kosztów i zapobieganie przed rażącoymi wzrostami cen jego usług taryfowych, czego przy składaniu wniosku w niniejszej sprawie nie dopełnił.

W dniu 8 grudnia 2023 r. (drogą elektroniczną - ePUAP) Wnioskodawca złożył odwołanie datowane na ten sam dzień, w którym zaskarżył w całości decyzję Dyrektora RZGW w Poznaniu z dnia 24 listopada 2023 r., PO.RZT.70.45.2022/D4/FK, zarzucając naruszenie:

I. przepisów prawa materialnego:

1. art. 24b ust. 3-7, 24c ust. 1 pkt 1 i 2 uzzwoś w zw. z § 6 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia taryfowego poprzez jego błędną wykładnię i zastosowanie, gdyż organ bez podstawy prawnej kwestionuje przyjęte przez Spółkę koszty amortyzacji;
2. art. 24c ust. 1 uzzwoś w zw. z art. 16i ust. 5 ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych w zw. z § 7 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia taryfowego poprzez ich błędną wykładnię i zastosowanie polegające na nieuprawnionej próbie narzucenia spółce sposobu naliczania stawek amortyzacyjnych w sytuacji, gdy organ ten nie posiada do tego umocowania prawnego;

3. art. 24c ust. 1 i ust. 3 uzwosł w zw. z § 3 pkt 1 lit. a, c, d i e oraz § 13 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia taryfowego poprzez jego niewłaściwe zastosowanie polegające na niezatwierdzeniu nowej taryfy, a w konsekwencji niezyskanie z wpłat od odbiorców usług przychodów na poziomie zapewniającym samofinansowanie się działalności przedsiębiorstwa wodociągowo-kanalizacyjnego oraz braku motywacji odbiorców usług do racjonalnego korzystania z wody i ograniczenia zanieczyszczania ścieków, w tym nieuzasadnione uznanie, iż Spółka skalkulowała taryfy niezapewniające ochrony odbiorców usług przed nieuzasadnionym wzrostem cen i stawek opłat.

II. przepisów prawa procesowego:

1. art. 7, 8, 77 § 1, 80 Kpa poprzez naruszenie zasady zaufania do organów Państwa, działanie organu I instancji bez podstawy i poza granicami prawa, nierozpatrzenie całokształtu materiału dowodowego zebranego w sprawie;
2. art. 107 § 1 pkt 6 oraz art. 107 § 3 Kpa poprzez istotne braki w uzasadnieniu faktycznym i prawnym, w tym niewskazanie faktów, które organ regulacyjny uznał za nieudowodnione oraz dowodów, na których się oparł, a także przyczyn, z powodu których innym dowodom odmówił wiarygodności i mocy dowodowej.

W związku z powyższym Wnioskodawca wniósł:

1. na podstawie art. 138 § 1 pkt 2 Kpa o uchylenie decyzji organu I instancji z dnia 24 listopada 2023 r., nr PO.RZT.70.45.2022/D4/FK, w całości oraz orzeczenie co do istoty sprawy poprzez wydanie decyzji o zatwierdzeniu taryfy dla zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków na terenie gminy – Miasta Łódź oraz dla części Gminy Konstantynów Łódzki, Gminy Aleksandrów Łódzki, Miasta Zgierz, Gminy Nowosolna, Gminy Brójce, Gminy Andrespol, na okres 3 lat;
2. na podstawie art. 136 § 1 i § 2 Kpa o przeprowadzenie postępowania wyjaśniającego przez organ odwoławczy w zakresie niezbędnym do rozstrzygnięcia sprawy.

Odwołanie wniesiono w terminie. Zostało ono przekazane do siedziby Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie w Warszawie w dniu 15 grudnia 2023 r. przy piśmie organu regulacyjnego z dnia 13 grudnia 2023 r., wraz z całością akt sprawy. Dyrektor RZGW wskazał jednocześnie, że nie znalazł podstaw prawnych do uchylenia lub zmiany decyzji w trybie art. 132 § 1 Kpa.

W toku postępowania odwoławczego, przy piśmie z dnia 11 marca 2024 r. (złożonym w dniu 12 marca 2024 r. drogą elektroniczną - ePUAP) Wnioskodawca załączył do akt ostateczną, poprawioną (względem procedowanej przez organ I instancji) wersję projektu taryfy, jej uzasadnienia oraz tabel A-I, a także:

- porozumienie płacowe, zawarte 5 marca 2024 r., pomiędzy Spółką, a stroną społeczną, reprezentowaną przez działające w Przedsiębiorstwie organizacje związkowe, w którym m.in. znajdują się zapisy, że pracodawca zobowiązuje się podwyższyć od 1 maja 2024 r. wynagrodzenie zasadnicze pracownikom Spółki o 20% do podstawy wynagrodzenia zasadniczego brutto, liczonego od średniej zakładowej płacy zasadniczej brutto wynoszącej 4615 zł, dla każdego pracownika zatrudnionego na umowę o pracę (z wyłączeniem pracowników przebywających na urloпах bezpłatnych, pod warunkiem wydania decyzji zatwierdzającej nową taryfę przez organ regulacyjny;
- plan rozwoju i modernizacji urządzeń wodociągowych i kanalizacyjnych na majątku ZWiK Sp. z o.o. na lata 2024-2027;
- wykaz inwestycji Przedsiębiorstwa.

Jednocześnie Wnioskodawca wyjaśnił: *Konieczność złożenia poprawionej taryfy wynika z potrzeby zaktualizowania danych kosztowych przyjętych do kalkulacji taryfowej w oparciu o zmieniony okres obrachunkowy. W dodatku Wnioskodawca zaznacza, iż mając na względzie również wyrok Naczelnego Sądu*

Administracyjnego w Warszawie z dnia 1 lutego 2024 r. [prawidłowa data: 7 lutego 2024 r.] sygn. akt I GSK 1223/23 koniecznym było dokonanie stosownych zmian w projekcie taryfy w zakresie dotyczącym kosztów amortyzacji. Spółka zweryfikowała koszty amortyzacji od nowo przejętego majątku wodociągowo-kanalizacyjnego, obniżając średnią stawkę amortyzacji z 4,5% do 2%.

Dodatkowo informujemy, że Spółka:

- wraz z połączeniem przejęła plany inwestycyjne od ŁSI (...) oraz zaktualizowała plany remontów;
- podpisała nowe porozumienie płacowe z organizacjami związkowymi działającymi w ZWiK sp. o.o.

Uwzględniając fakt, że organ odwoławczy bada zaskarżoną decyzję pod kątem jej legalności oraz, że nie jest związany zarzutami zawartymi w odwołaniu, Prezes Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie (zwany dalej Prezesem PGW WP, organem odwoławczym, organem II instancji) zważył co następuje.

Na wstępie należy wskazać, że organ odwoławczy jest obowiązany ocenić prawidłowość decyzji pierwszoinstancyjnej nie tylko w granicach zarzutów przedstawionych w odwołaniu, lecz także pod kątem przepisów prawa materialnego i procesowego, które mają zastosowanie w sprawie rozstrzygniętej tą decyzją.

Aktem prawnym regulującym wydawanie decyzji zatwierdzających taryfy za zbiorowe zaopatrzenie w wodę i zbiorowe odprowadzanie ścieków jest ustawa z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków. Szczegółowe sposoby określania taryf wskazuje rozporządzenie taryfowe (rozporządzenie Ministra Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej z dnia 27 lutego 2018 r. w sprawie określania taryf, wzoru wniosku o zatwierdzenie taryfy oraz warunków rozliczeń za zbiorowe zaopatrzenie w wodę i zbiorowe odprowadzanie ścieków; Dz.U. z 2022 r. poz. 1074), na którego podstawie odbywa się również odpowiednia ich ocena przez organ regulacyjny. Zgodnie z art. 24b-24e i art. 24f ust. 1 uzwos organ regulacyjny ocenia projekt taryfy pod względem zgodności z przepisami uzwos oraz przepisami ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. - Prawo wodne, analizuje zmiany warunków ekonomicznych wykonywania przez przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne działalności gospodarczej, w tym marżę zysku oraz weryfikuje koszty przedsiębiorstwa pod względem celowości ich ponoszenia w celu zapewnienia ochrony interesów odbiorców usług przed nieuzasadnionym wzrostem cen. W wyniku pozytywnie przeprowadzonej oceny wniosku taryfowego organ regulacyjny w decyzji administracyjnej orzeka o zatwierdzeniu taryfy za zbiorowe zaopatrzenie w wodę i zbiorowe odprowadzanie ścieków (art. 24b ust. 1 uzwos). Jeżeli zaś wynik oceny wniosku taryfowego jest negatywny, organ regulacyjny odmawia, w drodze decyzji, zatwierdzenia taryfy oraz nakłada obowiązek w tej decyzji, w terminie w niej określonym, na przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne przedłożenia poprawionego projektu taryfy, o którym mowa w art. 24b ust. 4 pkt 1, lub poprawionego uzasadnienia, o którym mowa w art. 24b ust. 4 pkt 2, wskazując elementy projektu taryfy lub uzasadnienia wymagające poprawienia.

Decyzje wydawane w tym przedmiocie przez dyrektorów regionalnych zarządów gospodarki wodnej poddawane są kontroli w procesie odwoławczym, którą sprawuje Prezes Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie i stosuje przy tym art. 138 Kpa, regulujący rodzaje decyzji odwoławczych. Zatem w postępowaniu odwoławczym organ II instancji będzie miał kompetencje merytoryczno-reformacyjne oraz kompetencje kasatoryjne. Po rozpoznaniu kwestii będącej przedmiotem zaskarżonej decyzji organ II instancji, w przypadku gdy: jego rozstrzygnięcie będzie pokrywało się z rozstrzygnięciem organu I instancji – utrzyma w mocy zaskarżoną decyzję; rozstrzygnięcie to nie będzie pokrywało się z rozstrzygnięciem organu I instancji – uchyli zaskarżoną decyzję i wyda decyzję rozstrzygającą odmiennie kwestię, będącą przedmiotem odwołania; gdy natomiast wystąpią przesłanki określone w art. 138 § 2 Kpa – uchyli zaskarżoną decyzję i przekaże sprawę do ponownego rozpoznania organowi I instancji.

W wyniku złożenia odwołania organ jest zobowiązany ponownie merytorycznie rozpatrzyć sprawę, w tym w zakresie zarzutów sformułowanych w odwołaniu. Należy odwołać się do szczególnej roli nadanej

organowi regulacyjnemu ustawą z dnia 27 października 2017 r. o zmianie ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. 2017, poz. 2180). Mocą ww. nowelizacji Dyrektorowi Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie powierzona została funkcja organu regulacyjnego, zaś jego rolą jest zapewnienie weryfikacji i zatwierdzanie taryf za zbiorowe zaopatrzenie w wodę i zbiorowe odprowadzanie ścieków pod kątem ich zgodności z przepisami prawa, mając na względzie w szczególności ochronę odbiorców usług przed nieuzasadnionym wzrostem cen i stawek opłat. Powyższa zmiana, jak wynika z uzasadnienia rządowego projektu ustawy o zmianie ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków oraz niektórych innych ustaw, podyktowana była koniecznością ochrony odbiorców usług przed nieuzasadnionym wzrostem cen i stawek opłat za usługi przedsiębiorstw wodociągowo-kanalizacyjnych czy też przed systematycznym wzrostem cen. Należy przypomnieć, że w trakcie procesu taryfikacji interesy odbiorców usług wymagają szczególnej ochrony realizowanej przez organy regulacyjne, co w przypadku wniesienia odwołania od decyzji winno być także weryfikowane przez organ odwoławczy.

Zgodnie z art. 27c ust. 1 uzwolnić do postępowania przed organem regulacyjnym mają zastosowanie przepisy Kpa. Oznacza to, że organ taki ma prawo do podjęcia wszelkich czynności niezbędnych do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego oraz do załatwienia sprawy, mając na względzie interes społeczny i słuszny interes obywateli zgodnie z zasadą prawdy obiektywnej wyrażoną w art. 7 Kpa, oraz jest zobowiązany w oparciu o art. 77 § 1 Kpa w sposób wyczerpujący zebrać i rozpatrzyć cały materiał dowodowy. Art. 27b ust. 1 uzwolnić stanowi z kolei, że w celu wykonywania zadań określonych w ustawie organ regulacyjny może wzywać przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne, odbiorcę usług lub gminę, w wyznaczonym terminie nie krótszym niż 7 dni, do przekazywania informacji lub dokumentów niezbędnych do wykonywania tych zadań. Prawidłowa realizacja, określonej w art. 80 Kpa, zasady swobodnej oceny materiału dowodowego wymaga uprzedniego zgromadzenia pełnego materiału dowodowego. Od przedsiębiorstw wodociągowo-kanalizacyjnych można oczekiwać i wymagać należytej staranności przy realizacji swoich obowiązków procesowych, jednakże nie muszą one orientować się doskonale we wszystkich zawiłościach postępowania taryfowego. W związku z tym ustawodawca przewidział szczególną rolę organu regulacyjnego, który – realizując zasady zaufania do władzy publicznej (art. 8 § 1 Kpa) i informowania stron (art. 9 Kpa) – powinien być odpowiedzialnym gospodarzem tego postępowania, a więc m.in. kompetentnie informować strony o wszystkich aspektach prawnych i faktycznych mających wpływ na rozpatrzenie ich wniosków taryfowych oraz kierować tym postępowaniem (w tym wyznaczać prawidłowo, jednoznacznie i klarownie zakres potrzeb dowodowych), tak aby przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne – mając na uwadze szybko i stale zmieniające się warunki prowadzenia działalności – mogło sprawnie wszelkie braki dowodowe uzupełnić. Wydając decyzję kończącą postępowanie należy z kolei pamiętać, że stosownie do art. 107 § 3 Kpa, uzasadnienie faktyczne decyzji powinno w szczególności zawierać wskazanie faktów, które organ uznał za udowodnione, dowodów, na których się oparł, oraz przyczyn, z powodu których innym dowodom odmówił wiarygodności i mocy dowodowej, zaś uzasadnienie prawne – wyjaśnienie podstawy prawnej decyzji, z przytoczeniem przepisów prawa.

Dyrektor RZGW w Poznaniu wszystkim tym obowiązkom, co do zasady, sprostał, niemniej jednak w toku postępowania odwoławczego, przy piśmie z dnia 11 marca 2024 r. (złożonym w dniu 12 marca 2024 r. drogą elektroniczną - ePUAP) Wnioskodawca załączył do akt ostateczną, poprawioną w kierunku oczekiwanym przez regulatora (względem procedowanej przez organ I instancji) wersję projektu taryfy, jej uzasadnienia oraz tabel A-I, w których uwzględnił nałożony w zaskarżonej decyzji na Stronę zakres obowiązku poprawienia projektu taryfy i jej uzasadnienia, w tym zweryfikował koszty amortyzacji w planowanych niezbędnych przychodach w zakresie zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków w czasie obowiązywania taryfy poprzez wydłużenie ekonomicznej użyteczności środków trwałych od nowo przejętego majątku wodociągowo-kanalizacyjnego i w efekcie obniżenie średniej stawki

amortyzacji z 4,5% do 2%. Tym samym Wnioskodawca przeprowadził w tym zakresie optymalizację kosztów w celu ochrony odbiorców usług przed nadmiernym i nieuzasadnionym wzrostem cen i stawek opłat (§ 3 pkt 1 lit. b rozporządzenia taryfowego) oraz dostosował wniosek do przepisu § 3 pkt 1 lit. e rozporządzenia taryfowego poprzez sporządzenie taryfy w sposób zapewniający łatwość obliczania i sprawdzania cen i stawek opłat.

Odpadły więc wszystkie przyczyny, z powodu których organ I instancji zastosował dyspozycję art. 24c ust. 3 uzw. przy wydawaniu jego decyzji z dnia 24 listopada 2023 r., PO.RZT.70.45.2022/D4/FK, odmawiającej zatwierdzenia taryfy za zbiorowe zaopatrzenie w wodę i zbiorowe odprowadzanie ścieków na okres 3 lat na terenie miasta Łódź oraz części gminy Konstancinów Łódzki, gminy Aleksandrów Łódzki, miasta Zgierz, gminy Nowosolna, gminy Brójce, gminy Andrespol, przedłożonej wnioskiem z dnia 1 września 2023 r. przez Zakład Wodociągów i Kanalizacji Sp. z o.o. w Łodzi oraz nakładającej na Zakład Wodociągów i Kanalizacji Sp. z o.o. w Łodzi obowiązek przedłożenia, w terminie 60 dni od daty doręczenia decyzji, poprawionego projektu taryfy i uzasadnienia. Uwzględniając zatem aktualny stan materiału dowodowego, nie można się zgodzić ze stanowiskiem regulatora, że proponowany przez Przedsiębiorstwo wzrost cen za zbiorowe odprowadzanie ścieków nie został prawidłowo zaplanowany pod względem celowości ich ponoszenia oraz w celu zapewnienia ochrony interesów odbiorców usług przed nieuzasadnionym wzrostem cen i stawek opłat, co naruszało § 3 pkt 1 lit b rozporządzenia taryfowego.

Jak wynika z akt sprawy Spółka przedłożyła do zatwierdzenia projekt niejednolitej i wielocłonowej taryfy za zbiorowe zaopatrzenie w wodę i zbiorowe odprowadzanie ścieków na terenie wskazanych wyżej gmin, pokrywającym się z obszarem obsługiwanym systemem wodociągowo-kanalizacyjnym Przedsiębiorstwa, na okres 3 lat, uzasadnienie oraz wymagane przepisami prawa załączniki (w ostatecznej wersji przy piśmie z dnia 11 marca 2024 r.). Strona wyodrębniła łącznie 45 taryfowych grup odbiorców w zakresie zbiorowego zaopatrzenia w wodę i 38 grup w zakresie zbiorowego odprowadzania ścieków. W każdej z tych grup przewidziano opłatę abonamentową. Wnioskodawca zaplanował wzrost ceny 1 m³ dostarczonej wody dla odbiorców w zakresie od 44,5% do 45,7%, zależnie od grupy taryfowej, w całym okresie obowiązywania nowej taryfy w stosunku do cen obecnie obowiązujących. Natomiast dla odbiorców zbiorowego odprowadzania ścieków Spółka przyjęła wzrost cen 1 m³ odprowadzanych ścieków w zakresie od 42,1% do 44,1%, zależnie od grupy taryfowej, w całym okresie obowiązywania nowej taryfy w stosunku do cen obecnie obowiązujących. Zmieniły się również w sposób istotny stawki opłaty abonamentowej, a w nowoutworzonych grupach taryfowych zostały ustalone po raz pierwszy. W zbiorowym zaopatrzeniu w wodę wahają się w przedziale od 7,59 zł do 23 578,18 zł, zależnie od grupy taryfowej (najwyższa stawka w grupie „woda pobrana do celów przeciwpożarowych, zgodnie z art. 22 pkt 2 ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę - faktura papierowa”), zaś w zbiorowym odprowadzaniu ścieków od 7,59 zł do 33,71 zł w zależności od grupy taryfowej.

W uzasadnieniu projektu taryfy Spółka wyjaśniła, że prognoza kosztów eksploatacyjnych związanych ze świadczeniem usług wodociągowo-kanalizacyjnych (na kolejne lata nowej taryfy), uwzględniających realizację programu inwestycyjnego, oparta jest na:

- zestawie założeń makro i mikroekonomicznych,
- prognozie zmiany warunków ekonomicznych oraz wielkość usług i warunków ich świadczenia,
- prognozie zmiany kosztów wynikającej z eksploatacji nowych urządzeń wodociągowo-kanalizacyjnych.

W szczególności, w zakresie kwestionowanego w zaskarżonej decyzji sposobu obliczania kosztów amortyzacji środków trwałych Spółka wyjaśniła: (...) w związku z procedurą połączenia ZWIK sp. z o.o. z dotychczasowym właścicielem majątku: Łódzką Spółką Infrastrukturalną Sp. z o.o. (ŁSI), z kosztów ZWIK sp. z o.o. od 06.01.2024 r. zniknęły z ewidencji koszty czynszu dzierżawnego płaconego na rzecz ŁSI sp. z o.o. z tytułu użytkowania majątku wodociągowo-kanalizacyjnego, a w to miejsce pojawiły się koszty amortyzacji

(a także: podatku od nieruchomości, odsetek od kredytów spłacanych obecnie przez ŁSI oraz czynszu dzierżawnego od majątku Grupowej Oczyszczalni Ścieków, która pozostanie własnością Miasta Łodzi).
W zakresie stawek amortyzacji: Spółka obniżyła średnie stawki amortyzacji stosowane dotychczas przez ŁSI (4,5%) do stawki 2%.

Na wskazany wyżej wzrost cen usług decydujący wpływ mają zmiany warunków ekonomicznych spowodowane przede wszystkim wysokim poziomem inflacji, w tym wzrost kosztów: wynagrodzeń z narzutami, usług obcych, materiałów, energii, opłat za usługi wodne, podatku od nieruchomości, kosztów ogólnozakładowych i pozostałych kosztów. Chociaż są to koszty główne działalności Spółki w zakresie zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków, to oczywistym jest, że niejedynie, na co Wnioskodawca musi również uzyskać niezbędne przychody. Przypomnieć w tym kontekście należy, że zgodnie z § 6 ust. 1 rozporządzenia taryfowego przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne ustala niezbędne przychody na podstawie kosztów w okresie obrachunkowym poprzedzającym wprowadzenie nowej taryfy na potrzeby obliczenia cen i stawek opłat planowanych na 3 lata obowiązywania taryfy, uwzględniając w szczególności:

1. koszty eksploatacji i utrzymania ponoszone w zakresie zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków, w tym:
 - a. amortyzację lub odpisy umorzeniowe ustalane zgodnie z przepisami o rachunkowości od wartości początkowej środków trwałych metodą liniową niezależnie od źródeł ich finansowania,
 - b. opłaty za korzystanie ze środowiska,
 - c. opłaty za usługi wodne;
1. podatki i opłaty niezależne od przedsiębiorstwa;
2. koszty zakupionej przez siebie wody lub wprowadzania ścieków do urządzeń kanalizacyjnych niebędących w jego posiadaniu;
3. spłaty odsetek od zaciągniętych kredytów i pożyczek lub wyemitowanych obligacji;
4. rezerwy na należności nieregularne;
5. spłaty rat kapitałowych ponad wartość amortyzacji lub umorzenia, która została przyjęta do wyliczenia niezbędnych przychodów, o których mowa w pkt 1 lit. a, oraz koszty nabycia własnych akcji lub udziałów w celu umorzenia lub koszty spłaty kredytów i pożyczek zaciągniętych w celu sfinansowania takiego umorzenia;
6. marżę zysku zapewniającą ochronę interesów odbiorców usług przed nieuzasadnionym wzrostem cen.

Zdaniem organu II instancji, przedkładając w dniu 12 marca 2024 r. ostateczną wersję projektu taryfy i uzasadnienia wraz z tabelami od A do I, Przedsiębiorstwo oszacowało koszty swojej działalności w zakresie zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków w sposób racjonalny i w zgodzie z zasadami określonymi w przepisach rozporządzenia taryfowego. Oceniając na tym tle, jak i na podstawie całokształtu materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie, projekt taryfy i uzasadnienie pod kątem zgodności z przepisami ustawy o Prawo wodne, a także dokonując analizy zmiany warunków ekonomicznych wykonywania przez Przedsiębiorstwo działalności gospodarczej, w tym marżę zysku, oraz weryfikując koszty przedsiębiorstwa pod względem celowości ich ponoszenia w celu zapewnienia ochrony interesów odbiorców usług przed nieuzasadnionym wzrostem cen, organ II instancji – biorąc pod uwagę aktualny stan materiału dowodowego – nie znalazł uchybień potwierdzających zastrzeżenia organu I instancji, w tym że proponowany przez Przedsiębiorstwo wzrost cen za zbiorowe odprowadzanie ścieków nie został prawidłowo zaplanowany pod względem celowości ich ponoszenia oraz w celu zapewnienia ochrony interesów odbiorców usług przed nieuzasadnionym wzrostem cen. Zdaniem Prezesa PGW WP, przedłożony przez Stronę w dniu 12 marca 2024 r. projekt nowej taryfy, został opracowany w sposób zapewniający:

- uzyskanie niezbędnych przychodów,
- ochronę odbiorców usług przed nieuzasadnionym wzrostem cen i stawek opłat,
- eliminowanie subsydiowania skrośnego,
- motywowanie odbiorców usług do racjonalnego korzystania z wody i ograniczania zanieczyszczenia ścieków,
- łatwość obliczania i sprawdzania cen i stawek opłat.

Na tym tle należy także podnieść, że rozpatrując niniejszą sprawę w jej obecnym stanie faktycznym, w tym odnosząc się, w ramach obowiązków wynikających z art. 24c ust. 1 uzwosć, do projektu taryfy i uzasadnienia w wersji przedłożonej przez Stronę dopiero na etapie postępowania odwoławczego, w których uwzględniono w całości nałożony w zaskarżonej decyzji na Spółkę obowiązek poprawienia projektu taryfy i jej uzasadnienia, w tym zweryfikowano koszty amortyzacji w planowanych niezbędnych przychodach w zakresie zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków w czasie obowiązywania taryfy poprzez wydłużenie ekonomicznej użyteczności środków trwałych od nowo przejętego majątku wodociągowo-kanalizacyjnego i w efekcie obniżenie średniej stawki amortyzacji z 4,5% do 2% i w konsekwencji zoptymalizowano koszty w celu ochrony odbiorców usług przed nadmiernym i nieuzasadnionym wzrostem cen i stawek opłat (§ 3 pkt 1 lit. b rozporządzenia taryfowego) oraz dostosowano wniosek do przepisu § 3 pkt 1 lit. e rozporządzenia taryfowego poprzez sporządzenie taryfy w sposób zapewniający łatwość obliczania i sprawdzania cen i stawek opłat – w ocenie organu II instancji – wymaga stwierdzenia, że mimo iż regulator podejmował w sprawie prawidłowe działania wyjaśniające i w rezultacie zgromadził pełny materiał dowodowy potrzebny do wydania decyzji, a także wydał decyzję, która była uzasadniona istniejącym w dacie jej podjęcia stanem faktycznym i prawnym, to jednak obecnie skarżone rozstrzygnięcie należy uznać za podjęte z naruszeniem zasady swobodnej oceny materiału dowodowego przewidzianej w art. 80 Kpa. W związku z tym Prezes PGW Wody Polskie, w wyniku rozpatrzenia sprawy w postępowaniu odwoławczym i w jej aktualnym stanie faktycznym, odmiennie ocenił całokształt materiału dowodowego zgromadzonego na przestrzeni postępowań przed organami obu instancji i w konsekwencji uznał, że konieczne jest uchylenie zaskarżonej decyzji Dyrektora RZGW oraz wydanie tzw. rozstrzygnięcia reformatoryjnego, przewidzianego w art. 138 § 1 pkt 2 Kpa. Dla potrzeb wyjaśnienia przedmiotowej kwestii zasadne jest przywołanie tezy wyroku WSA w Krakowie z dnia 8 stycznia 2019 r., sygn. akt II SA/Kr 1313/18: *Osnowa (sentencja) reformatoryjnej decyzji organu odwoławczego, przewidzianej w art. 138 § 1 pkt 2 k.p.a., jest złożona i obejmuje dwa elementy: pierwszy to rozstrzygnięcie o uchyleniu w całości lub w części zaskarżonej decyzji, a drugi - to rozstrzygnięcie co do istoty sprawy w odpowiednim zakresie. W razie uchylenia zaskarżonej decyzji w całości, ów drugi element musi mieć charakter kompleksowy i kompletny - musi być zredagowany niejako "od początku"; musi zawierać pełną, determinowaną prawem materialnym i okolicznościami faktycznymi, treść.*

W ocenie organu odwoławczego, przedłożony przez Spółkę wniosek i załączony do niego w dniu 12 marca 2024 r. projekt taryfy i uzasadnienia, wraz z dodatkowymi informacjami, wyjaśnieniami i dokumentami przedłożonymi w toku postępowania na wezwania regulatora, w sposób spójny i kompletny przedstawia stan faktyczny sprawy, stanowisko i argumenty Wnioskodawcy, a także wykazuje wysokość niezbędnych przychodów uzasadniających poziom projektowanych cen i stawek opłat. W sprawie zgromadzony zatem został wyczerpujący materiał dowodowy umożliwiający jej prawidłowe rozstrzygnięcie, i w tym sensie nie można skutecznie zarzucić organowi regulacyjnemu naruszenia art. 7 i 77 § 1 Kpa w zw. z art. 27c ust. 1 uzwosć. Zgodnie z art. 7 Kpa w toku postępowania organy administracji publicznej stoją na straży praworządności, z urzędu lub na wniosek stron podejmują wszelkie czynności niezbędne do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego oraz do załatwienia sprawy, mając na względzie interes społeczny i słuszny interes obywateli. Przepis ten nakłada więc na organ administracji publicznej przeprowadzenie postępowania dowodowego z własnej inicjatywy. Z kolei z przepisu 77 § 1 Kpa wynika dla organu

administracji publicznej obowiązek zgromadzenia w sposób wyczerpujący materiału dowodowego, a następnie wszechstronnego rozpatrzenia całokształtu tego materiału. Organ regulacyjny, wydając zaskarżoną decyzję, nie naruszył wspomnianych przepisów postępowania.

Jak wyżej wspomniano, biorąc pod uwagę aktualny stan materiału dowodowego, odmiennie ocenić należy realizację przez organ I instancji zasady swobodnej oceny zgromadzonego materiału dowodowego, która nie może być dowolna (art. 80 Kpa). W ocenie organu odwoławczego, obecnie wszystkie pozycje kosztowe, które należy uwzględnić przy określeniu niezbędnych przychodów, zostały w sposób prawidłowy skalkulowane i wystarczająco udokumentowane. Podstawowym kryterium uzasadniającym zatwierdzenie taryfy jest jej zgodność z przepisami ustawy zwoś oraz ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne, która musi zostać w każdym przypadku potwierdzona. Drugim warunkiem zatwierdzenia taryfy jest uzasadnienie wzrostu cen racjonalnymi kosztami lub zmianą warunków ekonomicznych. Ustawa zwoś wskazuje bowiem, że organ analizuje zmiany warunków ekonomicznych wykonywania przez przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne działalności gospodarczej oraz weryfikuje koszty związane ze świadczeniem usług, poniesione w latach obrachunkowych obowiązywania poprzedniej taryfy, ustalone na podstawie ewidencji księgowej, z uwzględnieniem planowanych zmian tych kosztów w okresie obowiązywania taryfy, pod względem celowości ich ponoszenia w celu zapewnienia ochrony interesów odbiorców usług przed nieuzasadnionym wzrostem cen (art. 24c ust. 1 pkt 2 uzzwoś). Do wydania decyzji zatwierdzającej taryfę konieczny jest pozytywny wynik zarówno analizy, jak i weryfikacji (art. 24c ust. 2 uzzwoś).

Wyjaśnić należy, że kosztami uzasadnionymi są koszty niezbędne do wykonywania zobowiązań powstałych w związku z prowadzoną przez przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne działalnością (użyteczności publicznej) w zakresie zbiorowego dostarczania wody oraz zbiorowego odprowadzania ścieków i przyjmowane przez to przedsiębiorstwo do kalkulacji cen i stawek opłat ustalonych w taryfie w sposób ekonomicznie uzasadniony, z zachowaniem należytej staranności zmierzającej do ochrony interesów odbiorców usług. Aby koszty mogły być uznane za uzasadnione, muszą spełniać łącznie trzy kryteria: niezbędności, ekonomicznej zasadności oraz należytej staranności mającej za cel interesy odbiorców. Pierwsze kryterium oznacza, że koszt musi być poniesiony, aby wykonać dla odbiorcy przedmiotową usługę obecnie oraz w przyszłości. W tym zakresie, kosztem uzasadnionym będzie więc koszt, którego żadną miarą nie da się uniknąć, by należycie wywiązać się ze zobowiązań wobec odbiorcy usług. Zasadność ekonomiczna polega z kolei na tym, że koszt będący podstawą kalkulacji cen i stawek opłat w taryfie, musi mieć uzasadnienie ekonomiczne. Oznacza to konieczność rozpatrzenia relacji poniesionego wydatku do uzyskanego efektu. Sam fakt ponoszenia określonego wydatku nie przesądza jeszcze, że jest to wydatek uzasadniony.

Przedłożony wniosek taryfowy (w wersji skorygowanej przy piśmie z dnia 11 marca 2024 r.), w ocenie organu odwoławczego, nie budzi zastrzeżeń, w tym nie stwierdzono przejawów naruszenia zasady ochrony odbiorców usług przed nieuzasadnionym wzrostem cen i stawek opłat. Spółka w swoich wyjaśnieniach podniosła okoliczności uzasadniające zaproponowanie cen za świadczone usługi we wnioskowanej wysokości. Taryfa i zaproponowane w niej koszty posiadają uzasadnienie ekonomiczne umożliwiające regulowanie bieżących, stałych i niezależnych od Wnioskodawcy zobowiązań, co przełoży się również na możliwość świadczenia dalszych usług oraz ich dotychczasową jakość.

W ocenie Prezesa PGW Wody Polskie przedstawione koszty działalności przedsiębiorstwa są uzasadnione i w wystarczający sposób wykazane, a zgromadzony materiał dowodowy pozwala na wydanie decyzji rozstrzygającej sprawę co do istoty. Według organu odwoławczego koszty działalności Przedsiębiorstwa przedstawione w złożonym wniosku taryfowym, a dodatkowo uzupełnione o dokumenty i wyjaśnienia, do złożenia których regulator wzywał Spółkę w toku postępowania, umożliwiają pozytywną ocenę złożonego projektu taryfy, gdyż uzasadniają zaproponowane przez Wnioskodawcę ceny na kolejne lata obowiązywania taryfy.

Zgodnie z art. 24c ust. 2 uzwos, jeżeli wynik oceny projektu taryfy, weryfikacji kosztów związanych ze świadczeniem usług lub analizy zmiany warunków ekonomicznych wykonywania przez przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne działalności gospodarczej jest pozytywny, organ zatwierdza taryfę w drodze decyzji. W niniejszej sprawie wynik oceny taryfy jest pozytywny, wobec czego – uwzględniając aktualny stan materiału dowodowego – należało uznać odwołanie Strony za uzasadnione i zatwierdzić taryfę zgodnie z przedłożonym wnioskiem.

Mając na względzie wskazane wyżej okoliczności Prezes Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie **orzekł jak w sentencji**.

Ocena wynikająca z ustaleń materialnoprawnych w warunkach niniejszej sprawy nie jest uniwersalna, ale odnosi się wyłącznie do warunków wykonywania działalności wodociągowo-kanalizacyjnej przez Zakład Wodociągów i Kanalizacji Sp. z o.o. w Łodzi.

Na mocy niniejszej decyzji, organ II instancji zobowiązuje Dyrektora RZGW w Poznaniu PGW Wody Polskie do ogłoszenia taryfy zgodnie z przepisem art. 24e ust. 1 uzwos.

**Joanna
Kidzińska**

Elektronicznie
podpisany przez
Joanna Kidzińska
Data: 2024.04.15
13:35:52 +02'00'

POUCZENIE

Niniejsza decyzja jest ostateczna w administracyjnym toku instancyjnym.

Na niniejszą decyzję przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę wnosi się w terminie 30 dni od daty doręczenia decyzji, za pośrednictwem organu ją wydającego, jak stanowi art. 53 § 1 i art. 54 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. z 2023 r. poz. 1634; dalej jako: ppsa).

Na mocy art. 230 § 1 ppsa od przedmiotowej skargi pobiera się wpis stały zgodnie z rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U z 2021 r. poz. 535). Zgodnie z art. 239 § 1 pkt 4 oraz art. 243 ppsa, skarżący ma możliwość ubiegania się o zwolnienie od kosztów albo przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na jej wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania. Wniosek ten wolny jest od opłat sądowych.

Otrzymują:

1. Zakład Wodociągów i Kanalizacji Sp. z o.o. w Łodzi, /ZWIKLodz/SkrytkaESP;
2. Prezydent Miasta Łodzi, /s551nj3qkq/SkrytkaESP;
3. Burmistrz Konstancyna Łódzkiego, /21e3dxky5p/SkrytkaESP;
4. Burmistrz Aleksandrowa Łódzkiego, /fujh4p096l/skrytka;
5. Prezydent Miasta Zgierza, /4ebn4d0m4f/SkrytkaESP;
6. Wójt Gminy Nowosolna, /1006082/skrytka;
7. Wójt Gminy Brójce, /tvgc5879bi/SkrytkaESP;
8. Wójt Gminy Andrespol, /3178revwup/SkrytkaESP,
9. Dyrektor Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Poznaniu Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie, /pgwwp-po/domyslna;
10. a/a.